

החוה, המשקיע כ-960,000 ל"י (60,000 ל"י) בחוה בת 600 דונם, מסתכמת גם היא ב-80,000 ל"י (5,000 ל"י). מהכנסה זו הוא משלם מיסי קרקע בסך 8-12 ל"י לדונם (2-3 ל"י לאקר) ואת תיקוני הבנינים והציוד.

צורות אלו של שיתוף מאפשרות לאדם צעיר, שרכש את המקצוע אך אין בידיו קרקע, לזכות בהכנסה ניכרת, ומצד שני לאכזר הזקן, שאין בכוחו להמשיך ולהחזיק את החוה, לפרוש מעבודתו ויחד עם זאת לזכות בהכנסה מתקבלת על הדעת. הסכמים אלה זוכים להצלחה מרובה. לא ברור אם אפשר לאמץ צורות אלו לתנאים השוררים בבריטניה, אולם הגיע הזמן לנסות.

תרגם מ-Farmers Weekly

חוברת 16 במאי 1975

והביא לדפוס

ד"ר אורי לבון

לגני, אך לא דשן חנקני). אם משתמשים במזון מרוכז (נדיר למדי) — החולב אחראי לרכישתו. הדבר נראה מוזר, שאדם יכול לחסוך בפחות מ-10 שנים ממשכורת של בוקר לרכישת 100 פרות. אולם בני-זילנד מחיר הבקר נמוך למדי וניתן ללוות בבנק חלק מהסכום הדרוש לרכישתו. במחירים הנוכחיים של חלב — 0.50 ל"י לליטר (13p גלון) — פרה המניבה 3,600 ליטר (800 גלון) בשנה מכניסה יותר מ-1,800 ל"י (110 ל"י), ו-50% מההכנסה מעדר של 100 פרות מסתכמים ב-80,000 ל"י (5,000 ל"י) לערך. לאחר תשלום ההוצאות השונות נשארת בידיו הכנסה נקיה של 40,000-48,000 ל"י (2,500-3,000 ל"י) מהחלב וממכירת עגלים.

בעל-החוה מספק את הקרקע, מגורים ובניינים משק. ערכה של חוה טובה הוא לערך 1,600 ל"י (100 ל"י) לדונם, וניתן להחזיק עדר של 100 חולבות על שטח של 600 דונם. הכנסתו של בעל-

הצילו אותנו מחידושים

רשת, בראש ובראשונה, להכירו היטב ולדעת כיצד לתחזקו ולטפל בו. עלי להודות, כי מאז עבדתי במכון החליבה, לפני 14 שנה, לא נתקלתי במשקים שלנו בתודעה של אחזקה וטיפול, ואפילו הבדיקות הפשוטות אינן מתבצעות. כיצד אפשר לסמוך על חולבים המסתמכים רק על נורות אדום-מותר וירוקות? לדעת, כל החידושים וההמצאות וכל האלקטרוניקה שבעולם לא יעזרו להם. אינני, חס וחלילה, נגד חידושים, אולם צריך לדעת קודם כל כיצד לבדוק שמן במשאבה לפני החליבה, להסתכל על מד הלחץ ולספור את פעימות הפולסטורים, ולא להתפעל מכל ציוד חדיש שצץ בשוק ולהזמין.

יש להתזרז מיד את הפיקוח וההדרכה, שהיו נהוגים במשקים מטעם התאחדות מגדלי בקר, לפני הכנסת כל ציוד חדש ולפני שיהיה מאוחר מדי.

עובדיה גמיל

ש.ה.מ., לכיש

24.11.75

לאחרונה הולך וגובר מספר החידושים וההמצאות בציוד החליבה; חלקם שייך לציוד עצמו וחלקם למיכון.

אינני רוצה להכנס לפולמוס לגבי חיוניותו של הציוד, מחיריו ומחירי חלקי החילוף שלו, האם הציוד הוכיח את עצמו או שהוא חוסך זמן עבודה, האם הוא פותר את בעיית דלקות העטין, כיצד הוא משפיע על טיב החלב, האם הוא אמין ועוד. אולם חשוב לבדוק האם הציוד אינו מסובך והאם הוא קל ונוח לטיפול ואחזקה.

רוב המשקים מכניסים את הציוד בטענה שמספר העובדים במשק אינו מספיק, הם מתחלפים במהירות ורבים הם בני הנוער והמתנדבים העובדים ברפת. דווקא בגלל סיבות אלה יש להזהר מהכנסת כל ציוד חדיש ללא בדיקה יסודית. לצערי, רוב החולבים הנ"ל אינם יודעים לחלוב ואינם מבינים את עקרונות החליבה של המכונה הפשוטה. כיצד אפשר יהיה לסמוך עליהם בהפעלת ציוד חדש ומסובך? הפעלת ציוד חדש דור-